

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยพระนคร

บรรณานุกรม

- กรณีกา มาโน. (2553). ความหมายของชีวิตกับจิตอาสา. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กฤษณะ คำสุวรรณ. (2550). บทบาทของผู้บริหารในการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโรงเรียนบูรณศึกษา เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- จรรยา สุวรรณทัต. (2550). รายงานการวิจัยเรื่องความสำคัญของข้าราชการไทยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จันทร์ณี สงวนนาม. (2551). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บั๊ค พอยท์.
- จินตนา ศักดิ์ภู่อารม. (2545). การนำเสนอรูปแบบการบริหารโรงเรียนในกำกับของรัฐสำหรับประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ด., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ฉันทนา กล่อมจิต สายชล สิงห์สุวรรณ และเพ็ญประภา ชูยกระเดื่อง. (2549). รูปแบบการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 29(2), 77-78.
- ฉันทนา จันทร์บรรจง. (2552). การสังเคราะห์รูปแบบ กระบวนการและเทคนิควิธีในการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ประเทศญี่ปุ่น. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ฉันทนา จันทร์บรรจง และภาณุวัฒน์ ภักดิ์วงศ์. (2554). โครงการนำร่องการจัดการศึกษานอกระบบสำหรับเด็กต่างด้าวไร้สัญชาติ ในพื้นที่เกษตรกรรม อำเภอพบพระ จังหวัดตาก. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 13(3), 127-148.
- ฉันทนา จันทร์บรรจง ภาณุวัฒน์ ภักดิ์วงศ์ วรินทร์ บุญยั้ง และอนุชา กอนพ่วง. (2552). การสังเคราะห์รูปแบบ กระบวนการและเทคนิควิธีในการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ของ 4 ประเทศ และแนวทางสำหรับประเทศไทย ในการประยุกต์ใช้. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

- โคมฉาย กาศโอสถ. (2554). รูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนแบบมีส่วนร่วมใน
สถานศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น
พื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ด., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). สอนเด็กให้มีจิตสาธารณะ. กรุงเทพฯ: วิพรีน.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2536). การจัดระบบการศึกษา: หน่วยที่ 1 – 2. นนทบุรี: มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมวิธีราช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2544). การจัดระบบทางการศึกษา: หน่วยที่ 1 – 2 (พิมพ์ครั้งที่ 3).
นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมวิธีราช.
- ชาย ไพธิติดา. (2540). รายงานการวิจัยเรื่องจิตสำนึกต่อสาธารณะสมบัติ : ศึกษากรณี
กรุงเทพมหานคร. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2538). ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมและพัฒนามนุษย์. กรุงเทพฯ:
โครงการส่งเสริมเอกสารทางวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เดโช สนวนานนท์. (2550). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ถวัลย์รัฐ วรเทพพุดพิงษ์. (2540). การกำหนดและวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ: ทฤษฎีและ
การประยุกต์ใช้. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- นันทรัตน์ ปิรวิจิตร. (2553). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตอาสาของเด็กและ
เยาวชนที่ได้รับทุนการศึกษาสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์.
วิทยานิพนธ์ สส.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- นิพนธ์ กินวรงค์. (2542). หลักการบริหารการศึกษา. พิษณุโลก: ภาควิชาการบริหารและ
พัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บงกช สุทัศน์ ณ อยุธยา. (2550). ประชาสังคม รากฐานการพัฒนาประเทศ. เชียงใหม่:
มหาวิทยาลัยนอร์ท.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 – 2554. (27 พฤศจิกายน 2549).
ราชกิจจานุเบกษา. 123 (พิเศษ 123 ง). หน้า 36-37.
- พรศักดิ์ ฝ่องแผ้ว. (2551). ข้าราชการไทย "ความสำนึกและอุดมการณ์". กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.
(19 ธันวาคม 2545). ราชกิจจานุเบกษา. 119(99 ก).

- พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์. (2553). การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน: พื้นฐานการศึกษา
ด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: ไทยสัมพันธ์.
- ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม. (2543). สำนักไทยที่พึงปรารถนา. กรุงเทพฯ: มูลนิธิบูรณะชนบทแห่ง
ประเทศไทย.
- ภาณุวัฒน์ ภักดิ์วงศ์. (2552). การสังเคราะห์รูปแบบ กระบวนการและเทคนิควิธีในการจัด
กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ประเทศไทยได้หวั่น. กรุงเทพฯ:
กระทรวงศึกษาธิการ.
- มนต์กัศ มโนการณ. (2555). การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานบน
พื้นที่สูงและทุรกันดาร. วิทยานิพนธ์ กศ.ด., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ:
นามมีบุ๊คส์.
- ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร. (2547). รูปแบบการพัฒนานักเรียนระดับประถมศึกษาให้มีจิต
สาธารณะ: การศึกษาระยะยาว. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรวิพร อัจฉริยะโกศล. (2550). แนวทางการจัดการศึกษาในโรงเรียนปฏิบัติการดีเลิศ.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรภัทร ภูเจริญ. (2541). แนวทางการประเมินคุณภาพในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- วรินทร์ บุญยิ่ง. (2552). การสังเคราะห์รูปแบบ กระบวนการและเทคนิควิธีในการจัด
กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ประเทศไทยได้. กรุงเทพฯ:
กระทรวงศึกษาธิการ.
- วิชัย ต้นศิริ. (2550). วัฒนธรรมพลเมือง. กรุงเทพฯ: สถาบันนโยบายการศึกษา.
- วิทยากร เชียงกุล. (2551). จิตสาธารณะในสังคมไทย. วารสารวิชาการ, 3(6), 70-74.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2547). ทฤษฎีการประเมิน (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2553). การศึกษาด้านทุนมาตรฐานต่อ
หน่วยระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามัญศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์บริการวิชาการแห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพงษ์ สิงหะพล. (2542). ต้องสอนให้เกิดจิตสำนึกใหม่. สี่มาจารย์, 13(27), 15-16.
- สอ เสถบุตร. (2530). New Modle English-Thai Dictionary. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- สันติ บุณยะชาติ. (2552). รูปแบบการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานบนฐานความหลากหลายทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ด., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2546). การพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทไทย. ใน เอกสารประกอบการประชุมประจำปี 2546 การพัฒนาที่ยั่งยืน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2549). รายงานการสรุปผลการสัมมนาระดมความคิด เรื่อง การติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษา: การบริหารและการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ: วิ.ที.ซี.คอมมิวนิเคชั่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). แนวทางการดำเนินงานการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2550). ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงตามแนวชายแดนประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักผู้ตรวจราชการประจำเขตราชการที่ 2.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2550). ตาก-สุดประจิมที่ริมเมย. กรุงเทพฯ: องค์การค้าของ สกสค.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). ชุดฝึกอบรมวิทยากรแกนนำการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุบัน พรเวียง. (2555). การน้อมนำหลักการทรงงานในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ด., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- สุวิมล วิ่งวานิช. (2550). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2552). สภาพการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนชายขอบในจังหวัดชายแดนของไทยที่ติดกับประเทศกัมพูชา. กรุงเทพฯ: วี.ที.ซี.คอมมิวนิเคชั่น.
- หุทัย อาจปฐ. (2544). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ภาวะผู้นำ รูปแบบการดำเนินชีวิตและความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการมีจิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษาพยาบาลเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อธิปัทย์ คลีสุนทร. (2552). การศึกษาพหุวัฒนธรรม. สืบค้นเมื่อ 31 พฤษภาคม 2556, จาก www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=30582&Key=news_research.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2540). หลักสูตรและการบริหารวิชาการของโรงเรียน. กรุงเทพฯ: เอส.ดี.เพรส.
- อนุชา กอนพวง. (2552). การสังเคราะห์รูปแบบ กระบวนการและเทคนิควิธีในการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ประเทศไทย. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- อนุชาติ พวงลำลือ. (2540). ประชาสังคม: คำความคิดและความหมาย. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อุทุมพร จามรมาน. (2541). โมเดล. วารสารวิชาการ, 1(2), 22-26.
- Bardo, J.W. and Hartman, J.J. (1982). Urban sociology: A systematic introduction. U.S.A.: F.E.Peacock.
- Bank, J. A. and Cherry A. McGee Banks. (2001). Multicultural education: Issues and perspectives (4th ed.). New York: John Wiley and Sons.
- Bertalanffy, L.V. (1973). Educational administration and the behavioral science: A systems perspective. Boston MA: Allyn and Bacon.
- Eisner.E. (1976). Education connoisseurship and criticism: Their from and functions in education evaluation. Journal of Aesthetic Education. 10(3/4), 192-193.
- Good,C.V. (1973). Dictionry of education. New York: Mc Graw-Hill Book Company.
- Harold D. K. and Donnell,C.O. (1972). Principles of management: An analysis of mannagerial functions. New York: Mc Graw-Hill.
- Jones, V.and J.R. Morris. (1956). Relelation of temperament to the choice of values. N.P.: n.p.

- Julie Catherine Wojslawowicz. (2005). Public and private self consciousness during early adolescence. Doctor dissertation, Ph.D., University of Mayiand, U.S.A.
- Kast, F.E. and Rosenzweig, J.E. (1985). Organization and management: A systems and contingency approach (4th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Keeves, P.J. (1988). Education research, methodology and measurement: an international handbook. Oxford: Pergamon Press.
- Learning for a Sustainable Future. (1993). Developing a cooperative framework for sustainable development education, learning for a sustainable future. Ottawa: LSF.
- Nobira S. (2005). The formation of public consciousness of moral education in school: Moral development theory of J. Habermas and L. Kohlberg and Their Place. Toyama, Japan: Bulletin of the center for Educational Research and Practice Toyama University.
- Ontario Learning for Sustainability Partnership (OLSP). (1996). Learning for sustainability: Essential outcomes and classroom learning strategies. Toronto: OLSP.
- Rachel Amanda Freidus. (2004). The relationship between public self-consciousness individuals attempts to compensate for an unattractive appearance in mixed-sex dyads. Master Thesis M.A., University of Maryland, U.S.A.
- Sills, D.L. (1972). Leadership international encyclopaedia of the social sciences. New York: The Macmillan and the free press.
- Tosi, H.L. and Carroll, S.J. (1982). Management (2nd ed.). New York: John Wiley and Sons.
- UNESCO. (1997). Education for a sustainable future: A transdisciplinary vision for concerted action. Paris: UNESCO.
- UNESCO. (2005). Working paper: Asia-Pacific regional strategy for education for sustainable development (2nd ed.). Bangkok: UNESCO Bangkok.
- UNESCO. (2006a). UN decade of education for sustainable development 2005-Asia-Pacific region. Retrieved October 3, 2007, from [http://www.unesco.org/education/desd\(ED-2006/WS/52\)](http://www.unesco.org/education/desd(ED-2006/WS/52)).

Waterman, A.S. (1997). *Service learning: Application from research*. New Jersey:

Lawrence Erlbaum Associates.

World Bank. (2000). *The quality of growth*. London: Oxford University Press.

